

Notat

14. november 2014

Til Folketingets Europaudvalg om intervention i Rettens sag T-167/14, Søndagsavisen A/S mod Kommissionen

Den gældende mediestøtteordning blev indført ved lov nr. 1604 af 26. december 2013 om mediestøtte, der trådte i kraft den 1. januar 2014.

Hensigten med loven var at skabe grundlag for en ny støtteordning til trykte nyhedsmedier og skrevne internetbaserede nyhedsmedier, herunder indhold via apps og tablets, som afløser de tidligere distributions- og projektstøtteordninger til dagblade og dagbladslignende publikationer. Et centralt element i den nye ordning har således været at ændre mediestøtten fra en distributionsstøtte til en produktionsstøtte.

Mediestøtteordning blev notificeret til Kommissionen den 2. oktober 2013 i overensstemmelse med EU's statsstøtteregler. Kommissionen har i en afgørelse af 20. november 2013 fastslået, at den statsstøtte, der er indeholdt i ordningen, kan godkendes som forenelig med det indre marked.

Søndagsavisen har den 13. marts 2014 anlagt sag mod Kommissionen ved Retten med påstand om, at Kommissionens afgørelse af 20. november 2013 annulleres.

Søndagsavisen gør overordnet gældende, at der var "rimelig tvivl" om, hvorvidt ordningen kunne statsstøttegodkendes, og at Kommissionen derfor var forpligtet til at åbne en formel undersøgelsesprocedure, således at interesserede parter, herunder Søndagsavisen, i medfør af Rådets forordning 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af reglerne for anvendelse af artikel 108 i traktaten om den Europæiske unions funktionsmåde (procedureforordningen), kunne få anledning til at komme med bemærkninger til sagen.

Til støtte for annullationspåstanden har Søndagsavisen tre overordnede anbringender:

- 1) Kommissionen gennemførte ikke en tilstrækkelig undersøgelse af mediestøtteordningens *egnet*hed til at opnå sine formål, og derfor begik Kommissionen en retlig fejl ved at konkludere, at der ikke var tvivl om, at ordningen kunne statsstøttegodkendes.
- 2) Kommissionens afgørelse lider af en *begrundelsesmangel*.
- 3) Kommissionen har ikke gennemført en tilstrækkelig undersøgelse af, om *fordelene ved mediestøtteordningen opvejer ordningens*

konkurrencefordrejende virkninger, og derfor begik Kommissionen en retlig fejl ved at konkludere, at ordningen ikke gav anledning til tvivl.

Ifølge mediestøttelovens § 3, stk. 1, jf. § 1, ydes tilskud i form af redaktionel produktionsstøtte til trykte nyhedsmedier og til skrevne internetbaserede nyhedsmedier, der formidler selvstændigt journalistisk bearbejdet stof. De kumulative betingelser for opnåelse af tilskud efter stk. 1 fremgår af lovens § 3, stk. 2. Efter § 3, stk. 2, nr. 6, kræves, at et nyhedsmedie for at være støtteberettiget skal have "et indhold, hvor mindst halvdelen er redaktionelt stof i form af artikler m.v. inden for et bredt emneområde og med behandling af aktuelt nyhedsstof". Det er i det væsentlige denne "50 %-betingelse", som Søndagsavisen mener, at Kommissionen ikke burde have accepteret.

Kommissionen har påstået frifindelse.

Regeringen er af den opfattelse, at mediestøtteordningen, der fremgår af mediestøtteloven, er i overensstemmelse med EU's statsstøtteregler, herunder at Kommissionens statsstøttegodkendelse af ordningen er lovlig og korrekt.

Fristen for regeringens afgivelse af skriftligt interventionsindlæg er 21. november 2014.

Sagsanlægget har ikke opsættende virkning, og mediestøtteordningen vil derfor fortsætte uændret, mens retssagen verserer.

Regeringen vil afgive interventionsindlæg i sagen til støtte for Kommissionens påstand om frifindelse.